

δωρεάς (στ. 14-15, «γράμματα... καὶ ἔτερα πρεπούμενα»), όπως ζητεί και η κοπέλα (στ. 12)³.

στ. 17-21 Αδέτηση της συμφωνίας. Έγκυρη η σύναψη γάμου από τον ανίκανο εν αγνοίᾳ της Κ. Αξιώση της συζύγου του επιτροπευομένου για την καταβολή προγαμιαίας δωρεάς.

στ. 22-30 Εκκαδάριση της περιουσίας του ανικάνου.

στ. 31-37 Παροχή ενός μικρού κεφαλαίου στον ανίκανο και τη σύζυγό του για τον βιοπορισμό τους, για λόγους επιεικείας.

στ. 38-42 Η Κ, ως επίτροπος, δα αποδίδει κάθε χρόνο στον ανίκανο τον τόκο από τα 900 φιορίνια που δα διαχειρίζεται και απαγορεύει την ανάληψη του κεφαλαίου.

1. Το πρακτικό λανδάνει.
2. Το πρακτικό λανδάνει.
3. Πρβλ. αν. εγγρ. 136, και, εντελώς ενδεικτικά, Δ. Γκίνη, *Περίγραμμα Ἰστορίας τοῦ Μεταβυζαντινοῦ Δικαίου* [Πραγματεῖαι τῆς Ακαδημίας Αθηνῶν, 26] Αδήνα 1966, αρ. 1046 (σ. 382, § δ'), αρ. 1062 (σ. 386, ἀρδρο 70), όπου σχετικά έδιμα του ελλαδικού χώρου.

210

1774/VI/23 (VII/4)
χ. Μανόλη Κωνσταντίνου

978/φ 97v
σχ. 216-217, 221

Απόφαση οριστική. Χρεωστική ομολογία. Εγγύηση γυναικας για χρέος. Κατάπτωση εγγυήσεως. Παρέκταση προδεσμίας λόγω δικαστικών διακοπών των τρανσυλβανικών δικαστηρίων.

// || I774: || Ιουνίου: 23: καὶ 4 Ιουλίου: κατὰ τὸ Νέον:-

^{2/} || Ἡλδ|| εν τὴν σήμερον ὁ κὺρ Γγάβρηλ Μέσκο Ἀβουκάτος τοῦ Ἀρχων Γεώργη Ἀν:^{3/}δρέας φὸν Ρόζουνφέλτ, παρόρησιάζωντὰς μας μίαν ὄμολογίαν, τῆς ^{4/} κερᾶς Μαρίας τοῦ μακαρίτου Χρίστου Ἀντωνίου, ἡ ὅποια εἶναι κεφίλισα ^{5/} διὰ τὴν Σοφίαν Σπέκιν Καστρινὴν || διὰ φιο:/ρίν<ια> F 150 /ούνγγρικα|| ζητῶντας κατὰ τὸν κεφιλημέν της νὰ ^{6/} ἔχῃ νὰ τά πληρώσῃ, Μέτο νὰ ἀπέρασεν ἡ διορία, ἡ ὅποια ἐρωτουμ(έν)η ^{7/} δὲν ἀρνήθη τὴν ὑπογραφήν της, πλὴν ζητᾶ Μέτο νά (εἰ)ναι φέριαις ^{8/} δὲν ἥμπορ(εῖ) διὰ νὰ σύρῃ καὶ αὐτὴ τὴν ἀνωδεν χρεώστισαν (εἰ)ς τὴν κρίσιν. ^{9/} ἥμ(εῖ)ς ὅμως Ἀποφασίζωμ(εν) κατὰ τοὺς νόμους τοῦ βιλαετιοῦ, Ἀπὸ τὴν ^{10/} σήμερον Μετὰ 6 εύδομάδαις νὰ ἔχῃ νὰ πληρώνῃ τὸν κεφηλι:^{11/}μὲντης, Μὲ τέτοιον τρόπον ἔὰν ἦδελεν δεχθῇ καὶ Ἀπὸ γιου<ν>τικάτον ^{12/} τοῦ Μικροῦ κατὶ, νά

ἡμπορέση καὶ αὐτή νὰ τὴν τραβίσῃ (εἰ)ς τὰς παρόν¹³/ φέριαις, (εἰ)δὲ καὶ δὲν τὴν δεχδοῦν, τότε νά λογαριάζεται τὸ ἄνω τέρμινον¹⁴/ τῶν δ εύδομαδῶν μετὰ τα<i>ι</i>ς φέριαις.

¹⁵⁻¹⁷/ Ιωάννης τζηνγγ(ού) νῦν προεστῶς πρα, Μανηκάτης σαφράν(ος) πρ, δωμᾶς βελλερᾶς πρ, Μανόλης Κωνσταντίν(ον) πρω, γεώργιος Ιωάνν(ον) μάρκ(ον) πρ, Κηρήτζης χατζή πύχ(ον).

στ. 2-6 Ιστορικό. Υπερημερία της οφειλέτιδας χρεωστικής ομολογίας και αγωγή του δανειστή κατά της εγγυήτριας, χήρας μέλους της Κ. Λόγω αυτής της ιδιότητας της εναγομένης έχει αρμοδιότητα το Κριτήριο. Η εγγύηση φαίνεται ότι είχε δοδεί με ξεχωριστή χρεωστική ομολογία (στ. 3), ενώ συνήδως περιεχόταν στη σύμβαση του δανείου¹.

στ. 6-8 Η εναγομένη δεν αρνείται τη βάση της αγωγής, προβάλλει όμως ένσταση διζήσεως και ζητεί αναβολή λόγω διακοπών του αρμοδίου τρανσυλβανικού δικαστηρίου, για να εναγάγει την πρωτοφειλέτιδα.

στ. 9-14 Το Κριτήριο αποφασίζει να καταβάλλει η εναγομένη την εγγύηση μετά την παρέλευση της νόμιμης προδεσμίας των έξι εβδομάδων, υπό την αίρεση ότι το αρμόδιο κατώτερο τρανσυλβανικό δικαστήριο δα δεχόταν να συζητήσει την αγωγή της εγγυήτριας κατά της πρωτοφειλέτιδας. Διαφορετικά, η προδεσμία των έξι εβδομάδων δα άρχιζε να τρέχει μετά τη λήξη των δικαστικών διακοπών.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 199 (ιξ'), 208· για την υπερημερία του οφειλέτη πρβλ. ό.π., σ. 192. Για την εγγυήτρια αλλοτρίου χρέους («Βελλειάνειο Δόγμα») πρβλ. Εξάβιβλο 3.6.5· Νομικόν Δ' §§ 40, 68· ΛΒ' §§ 83, 85, βάσει των οποίων αυτή δεν ενέχεται. Αντιδέτως, στην προκειμένη εγγρ. και τις επόμενες σχετικές, η εγγυήτρια ευδύννεται παράλληλα με την πρωτοφειλέτιδα, με δικαίωμα διζήσεως και αναγωγής.

211

1774/VIII/20
χ. Μανόλη Κωνσταντίνου

978/φ 97v
σχ. 208

Απόφαση οριστική. Ερημοδικία. Άρση μεσεγγυήσεως.

¹⁸/ 1774: Αύγούστου: 20 Ἐσυνάχθημεν ἡμ(εῖ)ς οἱ ὑποκάτωδεν γεγραμένοι

¹⁹/ διά τὴν ὅπισδεν ὑπόδεσιν τῶν σκουλαρικίων τοῦ Ἀρχων Ἐμανουὴλ²⁰/ Μπρανκοβάνου, ὅποῦ εύρεδησαν (εἰ)ς τὸν κὺρ Δημήτριον Κόσμα,²¹/ καὶ μέ τό νὰ τοῦ (εἰ)χεν βαλδῆ τέρμινον (εἰ)ς τὸ παρὸν αἴτος Ιουνίου: 12,²²/ ὅτι τελ(ει)ώνωντας οἱ δύο μῆναις καὶ δὲν ἦδελεν παρησιασδῆ ὁ ἄνω κύρ²³/